

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai
Lukiškių g. 2, Vilnius

2023-01-05 Nr. 23-S-01.05

DĖL PRIVALOMOJO TURTO IR VERSLO VERTINIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. 22-11146(2)

Lietuvos draudikų asociacija išanalizavo Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Ministerija) viešam derinimui paskelbtą *Lietuvos Respublikos privalomojo turto ir verslo vertinimo įstatymo projektą Nr. 22-11146(2)* (toliau – Projektas) ir teikia savo nuomonę dėl siūlomų pakeitimų.

Projektu Ministerija planuoja įgyvendinti turto ir verslo vertinimo reformą, kuria siūloma atsisakyti vertintojo profesijos ir vertinimo kokybės kontrolės reguliavimo bei sudaryti prielaidas valstybės institucijoms, vertintojams, vertinimo ataskaitų naudotojams ir vertinimo ataskaitų užsakovams atlikti neformalią vertinimo kokybės kontrolę. Projekto aiškinamajame rašte teigiama, jog, **kadangi vertintojo profesija nebus reguliuojama, siekiant užtikrinti vertinimo užsakovų ir naudotojų interesus, Projekte siūloma nustatyti vertintojams civilinės atsakomybės draudimo reikalavimą.** Taip pat pažymima, kad šiuo reikalavimu siekiama užtikrinti vertinimo užsakovų ir naudotojų interesus dėl padarytos žalos, kurią sukėlė atlikto vertinimo rezultatai. Atsižvelgiant į tai, Projekto 3 str., apibrėžiančio reikalavimus vertintojui, 2 d. numatoma, jog: „*Vertinimas turi būti atliktas vertintojo, turinčio galiojančią civilinės atsakomybės draudimo, kurio minimali civilinės atsakomybės draudimo suma yra 60 000 eurų vienam draudžiamajam įvykiui ir 150 000 eurų visiems draudžiamiesiems įvykiams per metus, sutartį.*”

Išanalizavę aptariamas Projekto nuostatas ir aiškinamajame rašte išdėstytus jas pagrindžiančius argumentus, pastebime valstybės institucijų lūkestį, kad turto ir verslo vertintojų profesijos (vertintojų profesionalumo, kompetencijos, reputacijos ir kitų aspektų) kontrolę vietoje valstybės subjektų vykdytų verslo subjektai, t. y. draudimo bendrovės. Pažymime, kad šiuo metu turto ir verslo vertintojų profesija yra licencijuojama, vertintojai privalo laikyti egzaminus ir atitikti kitus jiems keliamus reikalavimus, todėl šių asmenų profesionalumas ir kompetencija šiandien yra garantuojami valstybės per nustatytą reguliavimą ir jo laikymosi kontrolę. Tuo tarpu, siūlomu profesijos dereguliacijai nebelieka jokios kontrolės ir norima, kad ją vykdytų privatus verslas – draudimo bendrovės – bei prisiimtų su tuo susijusius kaštus.

Atkreipiame dėmesį, kad draudimo bendrovės nėra atsakingos už konkrečios profesijos atstovų kompetencijos kontrolę. *Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo* 3 str. 2 d. nurodo, jog jos negali vykdyti jokios kitos ūkinės veiklos, išskyrus draudimo, perdraudimo veiklą ir su šia veikla susijusią veiklą. Turto ir verslo vertintojų profesionalumo ir turimos kompetencijos patikra nėra susijusi su draudimo bendrovių tiesiogine veikla, todėl vykdyti šios kontrolės funkcijos jos neketina. Pažymime, kad tokios kontrolės vykdymas yra valstybės arba turto ir verslo vertintojų savivaldos pareiga.

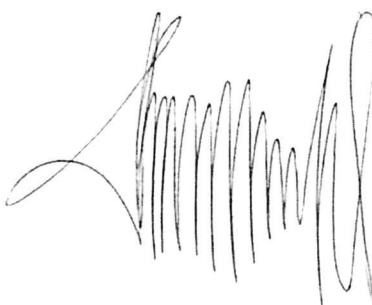
Taip pat norime atkreipti dėmesį, jog šiuo metu rinkoje yra tik viena draudimo bendrovė, teikianti civilinės atsakomybės draudimo paslaugą turto ir verslo vertintojams. Siūlomi pakeitimai, kai valstybė ketina atsisakyti kvalifikacinių reikalavimų (egzaminų) vertintojams bei nebevykdyti šios profesijos

kontrolės, darys aptariamos draudimo paslaugos teikimą tik dar labiau nepatrauklų draudimo bendrovėms. Kadangi bendrovės neketina vykdyti turto ir verslo vertintojų kompetencijos kontrolės, o valstybė jos irgi nebegarantuos, reikšmingai išaugtų rizika suteikti draudimo apsaugą galimai nekompetentingam asmeniui, dėl kurio veiksmų galėtų būti padaryta žala, kurią vėliau tektų atlyginti. Dėl šios priežasties tokios rizikos prisiėmimas draudimo bendrovėms gali būti nepriimtinas.

Todėl siūlytume Ministerijai įsivertinti grėsmę, jog, priėmus siūlomus pakeitimus, gali susiklostyti situacija, kai rinkoje nebus draudimo bendrovių, siūlančių civilinės atsakomybės draudimo paslaugą turto ir verslo vertintojams. Tokiu atveju, neturėdami galimybių apsidrausti, vertintojai negalėtų įgyvendinti įstatymo jiems keliamo reikalavimo turėti draudimą bei teikti turto ir verslo vertinimo paslaugų.

Pagarbiai

Direktorius

Andrius Romanovskis

Lietuvos
pramonininkų
konfederacija

Vilniaus g. 31,
Vilnius, Lietuva
+370 5 2431067
sekretoriatas@lpk.lt
www.lpk.lt

ORIGINALAS SIUNČIAMAS NEBUS

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijai
Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2023-01-17 Nr. S. 5

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIVALOMOJO TURTO IR VERSLO VERTINIMO ĮSTATYMO BEI SU JUO SUSIJUSIŲ TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ

Lietuvos pramonininkų konfederacija (toliau – LPK) susipažino su Lietuvos Respublikos finansų ministerijos parengtais Lietuvos Respublikos privalomojo turto ir verslo vertinimo įstatymo, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymo 2, 8, 9, 10 ir 11 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 17¹ straipsniu įstatymo, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 196 ir 589 straipsnių pakeitimo ir kodekso papildymo 196¹ straipsniu įstatymo, Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymo 2, 9, 10, 11 ir 13 straipsnių pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos su nekilnojamoju turtu susijusio kredito įstatymo 3, 6, 14 ir 16 straipsnių pakeitimo įstatymo projektais (toliau – Įstatymų projektai) ir teikia savo pastabas bei pasiūlymus.

Kaip žinia, turto vertės teisingas ir skaidrus nustatymas yra aktualus ne tik siekiant privačių interesų (pvz., fizinio ar juridinio asmens nekilnojamojo turto vertės nustatymas vidaus reikmėms, siekiant sužinoti preliminarą jo vertę prieš paskelbiant apie pardavimą), tačiau vertinimo ataskaitos naudojamos ir siekiant valstybės bei visuomenės interesų – nustatant turto, pavyzdžiui, žemės, mokestinę vertę, valstybės turto pardavimo ar turto paėmimo visuomenės poreikiams aspektais, antstoliui įvertinant turtą siekiant išieškoti skolą ir pan. Todėl turto vertinimo procedūra, kaip ir turto vertintojo profesija, turi būti deramai prižiūrima bei kontroliuojama.

Tuo tarpu Lietuvos Respublikos finansų ministerija pateiktais Įstatymų projektais iš esmės siūlo atsisakyti šiandien galiojančios ir visuomenei priimtinos valstybinės vertintojų veiklos priežiūros sistemos, atsakingos už vertintojų kvalifikacijos kėlimą bei vertinimo ataskaitų kokybę, reglamentavimo, t. y. siekia dereguliuoti vertintojo profesiją, o įprastą veiklos priežiūros formą keisti alternatyviais technologiniais ir skaitmeniniais sprendimais.

Iš su Įstatymų projektais kartu pateiktų aiškinamųjų raštų turinio negalime suprasti, dėl kokios priežasties atsirado poreikis dereguliuoti turto vertintojo profesiją, ir manome, kad toks Lietuvos Respublikos finansų ministerijos siūlymas yra nepagrįstas dėl šių priežasčių:

Įmonės kodas: 110058241
PVM mokėtojo kodas: LT100002156611
A/s Nr.: LT05 7044 0600 0150 5642

1. **Užprogramuota prasta paslaugų kokybė.** Siūlomas reglamentavimas sudarytų sąlygas atlikti turto ar verslo vertinimą praktiškai bet kuriam pagrindinės mokyklos diplomą arba bet kokios trukmės praktinės patirties turinčiam asmeniui, t. y. turto ir verslo vertinimo rinkoje atsirastų daugybė ne kvalifikuotų ir nekompetentingų ūkio subjektų, negebančių užtikrinti vertinimo procedūros kokybės bei skaidrumo;

2. **Pažeidžiami užsakovų, valstybės ir visuomenės interesai.** Veiklos dereguliavimas ir jokių kvalifikacinių reikalavimų turto ar verslo vertintojams nenustatymas ir jų laikymosi kontrolės neužtikrinimas akivaizdžiai nesudarys sąlygų kokybiškų, profesionalių, teisėtų, korupcijai atsparių paslaugų teikimui, o tai pažeistų tiek užsakovų, tiek ir valstybės bei visuomenės interesus;

3. **Našta verslui ir visuomenei.** Profesijos dereguliavimas sukurtų papildomos naštos verslui ir visuomenei, nes tuo metu, kai turto vertintoju galės būti praktiškai bet kas, nebeliks jokio pasitikėjimo visais turto vertintojais bei jų paslaugų kokybe. O tai lems didžiules laiko ir finansų sąnaudas profesionalaus turto ar verslo vertintojo atrankai.

4. **Aukšta korupcinė rizika ir piktnaudžiavimui palanki terpė.** Pagal Įstatymų projektus iš drausminės į administracinę transformuotos atsakomybės klausimus spręstų nebe kolegiali institucija – Garbės teismas, o keli iš anksto numanomi individualūs valstybės tarnautojai, kuriuos vertintojai iš anksto žinotų. Dėl to neabejotinai padidėtų korupcinė rizika. Atkreiptinas dėmesys ir į itin specifinę vertinimo prigimtį – tai, kad šios paslaugos užsakovas dažniausiai yra suinteresuotas ne tikrosios turto vertės nustatymu, o arba sumažintos (pavyzdžiui, mokestinės bazės apskaičiavimo atveju), arba padidintos (pavyzdžiui, kredito gavimo atveju) vertės nustatymu. Todėl, panaikinus vertintojų kvalifikacijos įgijimo taisykles bei kvalifikacijos pažymėjimo netekimo pagrindus, savo profesijos negerbiančys turto vertintojai nebeturės ko prarasti ir jiems bus suteikta galimybė piktnaudžiauti užsakovui palankiais vertinimais už papildomą atlygį.

Pagarbiai

Generalinis direktorius

Ričardas Sartatavičius

Lietuvos Respublikos finansų
ministerijai
finmin@finmin.lt

2023-01-05

Nr.

Į 2022-12-08

Nr. (6.2Mr-02)-6K-2207311

DĖL PASTABŲ PRIVALOMOJO TURTO IR VERSLO VERTINIMO ĮSTATYMO PROJEKTUI

Vilniaus Gedimino technikos universiteto (toliau – VILNIUS TECH) specialistai susipažino su Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – FM) pateiktu Lietuvos Respublikos privalomojo turto ir verslo vertinimo įstatymo projektu (toliau – Įstatymo projektas), šio projekto aiškinamuoju raštu (toliau – Aiškinamasis raštas) bei susietų įstatymų pakeitimo projektais ir teikia šias pastabas.

Pirmiausiai FM buvo parengtas Lietuvos Respublikos nepriklausomo turto ir verslo vertinimo įstatymo projektas, kuris dabartiniu metu pavirto Lietuvos Respublikos privalomojo turto ir verslo vertinimo įstatymo projektu (toliau – Projektas). Aiškinamajame rašte paaiškinta, kad „sprendžiant vertinimo problemas, naujuoju reguliavimu siūloma siaurinti projekto taikymo apimtį ir atskirti vidaus vertinimą, neprivalomą vertinimą pagal užsakovo pageidavimą ir masinį vertinimą. Projekte siūloma reguliuoti tik privalomąjį vertinimą (individualųjį vertinimą), atliekamą, kai vertinimas reikalaujamas pagal teisės aktus, atitinkamai siūloma pakoreguoti Projekto pavadinimą – Privalomojo turto ir verslo vertinimo įstatymas“. Toks FM požiūris tik parodo, kad nėra strateginio požiūrio į vertinimo problemų sprendimą, kai reguliavimo apimtis kaitaliojama ir net keičiamas įstatymo pavadinimas.

Apibrėžiant privalomąjį turto arba verslo vertinimą (PTVVĮ 2 str., 2 p.) konstatuojama, kad jis „atliekamas teisės aktu, kuriuose reikalaujama atlikti tokį vertės nustatymą, nurodytais atvejais, siekiant užtikrinti viešuosius ir (arba) privačius interesus“. Toks reikalavimas yra nekonkretus ir neaiškus, kokius tai teisės aktus apima, kadangi jie pagal teisinę galią gali būti įvairūs, pradedant nuo Konstitucijos iki privačių organizacijų teisės aktų.

Svarbiausiu įstatymo projekto tikslu yra „užtikrinti patikimą privalomąjį turto arba verslo vertinimą“ (PTVVĮ 1 str., 1 p.). Patikimas privalomasis turto arba verslo vertinimas taip pat pabrėžiamas ir aiškinamajame rašte, tačiau niekur nėra pateikiama, paaiškinama, kas tai yra. Išanalizavus pateiktus svarstymui projekto dokumentus matyti, kad ar atliktas privalomasis vertinimas yra patikimas spręs Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Tarnyba) arba valstybės įmonės Registrų centras specialistai. Taip pat kelia rimtų abejonių ar objektyviai bus atliktas duomenų, taikytų rengiant ataskaitas, patikimumo vertinimas ir ar tam užteks kvalifikacijos. Negalima kelti reikalavimo ar siekio (tikslų), tinkamai jo nepaaiškinus. Labai tikėtina, kad paskelbus, kad konkretus atliktas privalomasis vertinimas (turto ar verslo vertinimo ataskaita) yra nepatikimas ar taikyti nepatikimi duomenys, kils nemažai net teisminių ginčų.

Aiškinamajame rašte konstatuojama, kad „projektu sprendžiama problema – galiojantis neefektyvus ir pernelyg biurokratinis reguliavimas, reguliavimu nustatyta neefektyvi turto ir verslo vertintojų (toliau – vertintojai) veiklos priežiūra, sukurianti tik priežiūros iliuziją ir nedaranti esminės įtakos atliekamų vertinimų kokybei ir patikimumui“. Tačiau, nežiūrint kad teisingai įvertinta situacija, toliau keliami nelogiški uždaviniai kaip atsisakyti vertintojo profesijos ir

vertinimo kokybės kontrolės reguliavimo: vertintojo kvalifikacijos suteikimo, kvalifikacijos kėlimo kursų organizavimo, etikos normų nustatymo ir jų laikymosi kontrolės; vertintojų veiklos patikrinimų ir išvadų dėl vertinimo ataskaitų atitikties Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo (toliau – TVVPĮ) 22 straipsnio reikalavimams“. Juk racionaliai sprendžiant šias problemas, reikėtų kelti reikalavimus vertintojų kvalifikacijai ir sukurti efektyvesnę turto ir verslo vertintojų veiklos priežiūrą.

Visiškai nepagrįstas atrodo Įstatymo projekto rengėjų argumentas, kad kokybiškas vertinimo paslaugos gali būti suteiktos nebūtinai licencijuoto vertintojo (kai teisės aktai nereikalauja, kad vertinimas būtų atliktas TVVPĮ nustatyta tvarka, tokiam vertinimui atlikti užsakovai gali pasirinkti paslaugos teikėjus, neturinčius kvalifikacijos pažymėjimo, tačiau turinčius didelę patirtį ir kompetencijas (audito įmonės, finansų konsultantai ar brokeriai). Pastarieji specialistai neturi turto vertinimo teorinių ir praktinių žinių ir tikėjimas, kad jie galės pateikti kokybiškas vertinimo paslaugas yra klaidingas.

Įstatymo projekto prielaida, kad profesinės organizacijos asmenims, siekiantiems tapti jų nariais, kels aukštus kvalifikacijos įgijimo, taip pat nuolatinio kvalifikacijos kėlimo reikalavimus, yra per daug optimistinis, nes asociacijos tam neturi pajėgumų ir tam reikalingų finansinių galimybių.

Taip pat tenka pastebėti, kad projektu bus sukurta keista situacija, kai deklaruojama, kad atsisakoma vertinimo kokybės kontrolės reguliavimo, tačiau toliau numatytos priemonės tą reguliavimą dar sustiprina, įveda net administracines nuobaudas bei projekte numatytų technologinių sprendimų įgyvendinimui, o vertintojams būtinų duomenų prieinamumui ir atsekamumui užtikrinti bus kuriama nauja privalomojo vertinimo ataskaitų informacinė sistema, kurios pagrindu vertintojų priežiūra dar griežtinama. Tačiau manymas, kad informacinė sistema veiks kaip prevencinė priemonė vertinimo ataskaitos kokybės atžvilgiu – žinojimas, kad vertinimo ataskaita saugoma valstybės informacinėje sistemoje ir viešojo sektoriaus institucija (VMI, MD, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Specialiųjų tyrimų tarnyba ir pan.) gali ją gauti savo funkcijoms atlikti, drausmins nesąžiningus vertinimo paslaugos teikėjus, yra per daug perdėtas. Manytume, kad apie privalomojo vertinimo ataskaitas viešinant valstybės informacinėje sistemoje tam tikrą informaciją, kaip vertinamo objekto pavadinimas; vieta, turto plotas, kai vertinamas nekilnojamasis turtas; vertinimo tikslas; taikytas (-i) ver- juridinis asmuo; nuoroda, ar tai viešojo sektoriaus turtas, ar privačios nuosavybės turtas ir kt. nesukurs jokios vertės, lygiai kaip ir viešojo sektoriaus vertinimo ataskaitas viešinant visa apimtimi. Juk ir dabar yra viešinamos Tarnybos tinklalapyje viešojo sektoriaus vertinimo ataskaitos, bet dėl to vertinimų kokybė negerėja.

PTVVĮ 7 str., 3 p. numatyta, kad Tarnyba nagrinės „skundus dėl galimų šio įstatymo ir kitų teisės aktų, nustatančių reikalavimą atlikti vertinimą, nuostatų pažeidimų, išskyrus skundus dėl vertinimo ataskaitoje nustatytos vertės teisingumo“. Akivaizdu, kad skundai teikiami ne dėl to, kad nesilaikoma teisės aktų, o dėl netinkamos skundo pareiškėjui nustatytos vertės. Kyla klausimas, ką tai duos tokių skundų nagrinėjimas. Tikėtina, kad susidarys panaši situacija, kaip yra dabar, kai Tarnybai neigiamai įvertinus atitiktį, nepanaikinamas vertinimo ataskaitos galiojimas, tačiau ji nėra laikoma teisinga (TVVPĮ 23 straipsnio 1 dalis). Lygiai kaip ir dabartiniu metu neigiama išvada dėl vertinimo ataskaitos atitikties, taip ir nustačius teisės aktų nuostatų pažeidimus, glumins užsakovus ir naudotojus.

PTVVĮ 7 str., 1 p., 2 pp. numatyta, kad Tarnyba „rengia vertintojo pasirinkimo gaires“. Be abejonės, kyla klausimas, kaip galima bus parengti tokias gaires, kai bus jau panaikintos vertintojų kvalifikacijos ir visi vertintojai bus lygūs. Tikėtina, kad Tarnyba susidurs su korupcijos rizika, rengiant gaires, palankias tam tikriems vertintojams. Kadangi viešojo sektoriaus subjektai vertintojo paslaugas turi pirkti vadovaudamiesi viešuosius pirkimus reglamentuojančiais teisės aktais ir Tarnybai delegavus funkciją parengti vertintojų paslaugų pirkimo rekomendacijas ar gaires, tai nepadės viešojo sektoriaus subjektams įsigyti aukštos kokybės ir patikimas vertintojo paslaugas. To priežastis – minimalios kainos principas, taikomas viešuosiuose pirkimuose. Atkreiptinas dėmesys, kad įstatymo projekte numatyta, kad ateityje bus sukurta įvairių dalykų, kaip valstybės informacinė

sistema, vertintojo pasirinkimo gairės, Tarptautinių vertinimo standartų ir Europos vertinimo standartų taikymo Lietuvoje rekomendacijos ir kt., apie ką nėra pateikiama aiški informacija ir todėl vertintojų yra atmetama. Taip pat atmetinas Tarptautinių vertinimo standartų ir Europos vertinimo standartų taikymo Lietuvoje rekomendacijų (vedlio) sukūrimas, kadangi jiems būdingas globalus supratimas, o ne vietinis, skirtingas nuostatų interpretavimas, būdingas tik Lietuvai. Mūsų teisės aktai dažnai prieštarauja, ar neatitinka minėtų standartų reikalavimų, pvz. rinkos vertės apibrėžimas ar vertės nustatymas paimant žemę visuomenės poreikiams dėl rinkos vertės supratimo pagal geriausią panaudojimą.

Vienas iš įstatymo projekto trūkumų yra tai, kad jame nekalbama apie būtiną kokybiškam vertinimui rinkos sandorių duomenų atvėrimą. Juk vykdant Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. kovo 10 d. nutarimu Nr. 155 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos nuostatų įgyvendinimo plano patvirtinimo“ 10.3 projekto „Sąlygų verslui gerinimas ir skaidrumo didinimas“ 10.3.4 veiksmą „Parengti ir priimti Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo pakeitimą, siekiant didesnio skaidrumo, duomenų atsekamumo ir patikimumo“, taip pat 10.3.5 veiksmą „Užtikrinti duomenų atvėrimą ir keitimąsi jais nemokumo, turto vertinimo, apskaitos srityse, kad šių duomenų taikymas kurtų šešėliui nepalankią aplinką, tam įdiegti reikalingas technines ir organizacines priemones“, būtina įstatymo projekte pateikti reglamentavimą apie rinkos sandorių duomenų atvėrimą vertintojams, sudarant galimybes gauti daugiau išsamios informacijos apie sandorius. Aiškinamajame rašte taip pat numatyta suteikti „vertintojams prieigos teisę prie išsamios vertinimams atlikti reikalingos informacijos, išplėsti vertintojų prieigą prie faktinių sandorių duomenų“. Šiuo metu gaunama informacija iš valstybės įmonės Registrų centro yra nepakankama ir neina kalba apie tik 25 sandorius. VĮ Registrų centras NT objektų pirkimo pardavimo sandoriuose nėra pateikiama pilna informacija, pagal kurią galima būtų identifikuoti sandorių objektus ir visas reikalingas palyginimui jų individualias charakteristikas (vietą, formą, specialiąsias naudojimo sąlygas, servitutus, apsaugos zonas ir t.t.). Neturint duomenų apie vertinimui parinktų lyginamųjų objektų sandorių individualias savybes kaip vieta, specialiosios naudojimo sąlygos ir t.t., nėra galimybės tiksliai ir pagrįstai nustatyti vertinamojo objekto rinkos vertę. Nedisponuojant minėta informacija, rinkos vertės nustatymas, remiantis tik menamomis prielaidomis, yra nekorektiškas, dalinai subjektyvus ir užsakovams ar trečiosioms šalims sudaro sąlygas įvairioms interpretacijoms, kvestionuojant nustatytą vertę. Todėl vertintojams būtina pateikti papildomą informaciją apie lyginamųjų objektų pirkimo-pardavimo sandorius, kaip jų nekilnojamojo turto registro išrašus su istorija, žemės sklypų planus, kadastrinių matavimų bylas ir pirkimo-pardavimo ar nuomos sutartis. Minėtos informacijos pateikimas padėtų vertintojams atlikti kokybišką ir kvalifikuotą vertinimą.

Įstatymo projektas parengtas neatsižvelgus į vertintojų bendruomenės reikalavimus ir jai prieštaraujant. Dėl vadovavimosi principu, kad „iš viršaus geriau matyti“, sunku tikėtis, kad siūloma nauja vertintojų veiklos reguliavimo sistema pagerins vertinimų kokybę. Žinoma, turėtų būti surastas kompromisas su vertintojų bendruomene.

Rektorius

Romualdas Kliukas